

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ โดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 Learning

The study of learning achievement and analytical thinking skill in Thai language for students in international schools by using integration learning management theory and big 5 learning

จารุดา จันท์แก้ว¹ ธนีนาฏ ณ สุนทร² ชุตินา วัฒนศิริ³

Jaruda Jankaew¹ Thaneenart Na-Soonthorn² Chutima Wattanakeeree³

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยปรัชญาและการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

Master degree of Education in Master of Education (Curriculum and Learning Management),

Accepted by The College of Philosophy and Education, Saint John's University

E-mail: jaruda.jankaew@gmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำวิทยาลัยปรัชญาและการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

College of Philosophy and Education, Saint John's University E-mail: medtanee@stjohn.ac.th

³ รองศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำวิทยาลัยปรัชญาและการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

College of Philosophy and Education, Saint John's University E-mail: chvata@rpu.ac.th

Received: April 17, 2020; Revised: February 9, 2021; Accepted: February 19, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบ 1.) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 Learning 2.) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการ 3.) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบ Big 5 Learning 4.) ทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยระหว่างการเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 Learning 5.) ทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยก่อนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการ 6.) ทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยก่อนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบ Big 5 Learning กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นเกรด 8 จำนวน 2 กลุ่มรวม 20 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียน Wells International School (Onnut Campus) เขตพระโขนง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการ 2.) แผนการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้การเรียนรู้แบบ Big 5 Learning 3.) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย 4.) แบบทดสอบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ และสถิติทดสอบ t – test independent และ t – test dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1.) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 Learning แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 2.) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3.) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบ Big 5 Learning หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4.) การนำทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยไปใช้ในการเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 Learning แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 5.) การนำทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยไปใช้ในการเรียนรู้แบบบูรณาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6.) การนำทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยไปใช้ในการเรียนรู้แบบ Big 5 Learning หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ทักษะการคิดวิเคราะห์, การเรียนรู้แบบบูรณาการ, การเรียนรู้แบบ Big 5 Learning

Abstract

This research is experimental research aims to compare 1) Learning achievement between learning by using Integration Learning Management Theory and Big 5 Learning. 2) Learning achievement before and after learning by using Integration Learning Management Theory. 3) Learning achievement before and after learning by using Big 5 Learning. 4) Analytical thinking skill in Thai subject between learnings by using Integration Learning Management Theory and Big 5 Learning. 5) Analytical thinking skill in Thai subject before and after learning by using Integration Learning Management Theory. 6) Analytical thinking skill in Thai subject before and after learning by using Big 5 Learning. There were 2 sample groups of Grade 8 students, consisting of 2 groups totaling 20 people in the first semester of academic year 2019 at Wells International School (Onnut Campus), Prakanong District, Bangkok, which were acquired by using the method of Multi-Stage Random Sampling. The research instruments were 1) Thai language lesson plans using Integration Learning Management Theory. 2) Thai language lesson plans using Big 5 Learning. 3) Thai language achievement test. 4) An analytical thinking skill in Thai language test. Statistics used in data analysis were arithmetic mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), reliability of the test, t-test dependent and t-test independent.

The result of the research were 1) The learning achievement by using Integration Learning Management Theory and Big 5 Learning was not significant. 2) The learning achievement by using Integration Learning Management Theory after learning was higher than before learning, which was significance at the .05 level. 3) The learning achievement by using big 5 Learning after learning was higher than before learning, which was significance at the .05 level. 4) Applying of analytical thinking skill in Thai language in Integration Learning Management Theory and Big 5 Learning was not significant. 5) Applying of analytical thinking skill in Thai language in Integration Learning Management Theory after learning was higher than before learning, which was significance at the .05 level 6) Applying of analytical thinking skill in Thai language in Big 5 Learning after learning was higher than before learning, which was significance at the .05 level.

Keywords: Learning Achievement, Analytical thinking skill, Integration Learning Management Theory, Big 5 Learning

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรงเรียนนานาชาติเป็นสถานศึกษาที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในประเทศไทย ซึ่งเป็นทางเลือกหนึ่งในการเปิดโอกาสให้เด็กไทยได้รับการพัฒนาและฝึกฝนทางด้านภาษา วิธีคิด ฝึกปฏิบัติจริง รวมไปถึงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ปัจจุบันเด็กไทยได้เข้าศึกษาในโรงเรียนนานาชาติมากขึ้น แต่ประสบปัญหาทางการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทย เพราะสืบเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียนนานาชาตินั้นใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักและใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จึงเกิดปัญหาการเรียนรู้ในหลายด้าน ทำให้นักเรียนขาดพื้นฐานทางความคิดในการใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทย การสื่อสารด้วยภาษาไทย ความเข้าใจในวิถีชีวิต และค่านิยมไทย รวมไปถึงการปลูกฝังมารยาทความเป็นไทย จึงเกิดเป็นเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทย

การเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยของนักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติจึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกพื้นฐานทักษะทางด้านความคิดที่จะนำไปสู่การคิดวิเคราะห์หามุมมองในแง่มุมต่าง ๆ อย่างรอบด้าน เพื่อให้เกิดความคิดที่เป็นระบบ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีความจำเป็นในยุคปัจจุบัน ซึ่งทักษะการคิดวิเคราะห์จะช่วยในการเชื่อมโยงความรู้เนื้อหาในภาษาไทยไปสู่สื่อกลางการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมความเป็นไทยอันเป็นเอกลักษณ์ของวิถีชีวิตในสังคมไทยและนำไปใช้ในชีวิตรจริงได้ ครูผู้สอนจึงควรมีการฝึกฝนให้นักเรียนใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ในวิชาที่เรียนเป็นประจำ ดังคำกล่าวของ พันทิพา เย็นญา (2562) ได้กล่าวว่า บุคคลที่มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ต้องมีลักษณะเป็นบุคคลที่มีทักษะการสังเกตซึ่งนำไปสู่การจำแนกอย่างมีหลักเกณฑ์และสามารถประมวลความรู้นั้น เพื่อการเรียงลำดับและจัดกลุ่มของลักษณะที่เข้ากลุ่มกันตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ โดยการใช้หลักเหตุและผลโดยอาศัยการคิดเชิงตรรกะเพื่อเป็นแนวทางการนำไปใช้อย่างมีหลักการคิดที่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับ ธรรมวรรณ นวลโย (2562) ที่ว่า ลักษณะการคิดวิเคราะห์จะต้องฝึกฝนทำบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ จนทำให้เกิดการกระทำนั้นถูกต้องสมบูรณ์ ทำให้ผู้เรียนเกิดความคาดหวังและสมหวัง เมื่อผู้เรียนเกิดความสุข ประสบผลสำเร็จในการเรียน ผู้เรียนจะมีเจตคติตามมาและจะแสดงออกมาทางด้านพฤติกรรมมากขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการเรียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาตินั้น จึงต้องมีการเรียนรู้ที่สอดคล้องสาระเนื้อหาที่น่าสนใจเพื่อให้นักเรียนเกิดความสุขในการเรียน มีความสำเร็จ และสามารถประเมินผลเพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีได้ด้วย ผลการศึกษาของ กรณ์พงศ์ พัฒนปรณ์พงษ์ (2552) ที่พบว่า ภาษาไทยมีความสำคัญในฐานะภาษาประจำชาติ เป็นเครื่องแสดงเอกลักษณ์ที่เสริมสร้างความเป็นชาติและเสริมสร้างความเป็นไทย ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาไทยต้องจัดการศึกษาในทุกระดับเพื่อมุ่งหวังตามความสำคัญ การเรียนการสอนภาษาไทยนอกจากกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว ผู้สอนจึงจำเป็นต้องใช้ความรู้ความสามารถในการประเมินการเรียนรู้ว่าประสบความสำเร็จและผลสัมฤทธิ์เพียงใด และเป็นเครื่องสะท้อนประสิทธิภาพการสอนเพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ต่อไป จึงกล่าวได้ว่าผลสัมฤทธิ์นั้นเป็นผลสะท้อนถึงความสามารถและทักษะทางการเรียนของผู้เรียนที่ตอบสนองต่อการเรียนของครูผู้สอน

จากปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 Learning เพื่อนำมาแก้ปัญหาสำหรับนักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติ โดยการเรียนรู้แบบบูรณาการนั้น John Dewey (1969: 180) นักปรัชญาทางการศึกษาชาวอเมริกา ได้อธิบายเกี่ยวกับการบูรณาการว่า โรงเรียนจำเป็นต้องจัดให้มีการสอนแบบบูรณาการ (Integrate Curriculum) หรือการเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน โดยไม่เน้นการเรียนเป็นรายวิชา รวมทั้งประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตของมนุษย์นั้นจะผสมผสานกัน มิได้แยกออกเป็นส่วน ๆ ทั้งนี้ มนุษย์จำเป็นต้องใช้ทักษะหลากหลายด้านที่ได้จากการเรียนรู้จากประสบการณ์ รวมทั้งในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต ไม่ว่าจะเป็นปัญหาง่าย ๆ หรือซับซ้อนเพียงใด อีกทั้ง ยุวธิดา คำปวน (2560:27) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบูรณาการ: เส้นทางแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่า การพัฒนาทักษะสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ต้องให้ผู้เรียนได้เรียนและฝึกทักษะที่หลากหลายผ่านการเรียนการสอนโดยการลงมือปฏิบัติ (Learning by Doing) โดยครูผู้สอนทำหน้าที่ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อให้ได้ฝึกทักษะและเรียนรู้ซึมซับทักษะหลาย ๆ ด้าน ในกิจกรรมเดียวกัน ดังนั้น การจัดการศึกษาที่ต้องการให้เกิดการเรียนรู้ควรจะเป็นการสอนโดยใช้หัวข้อเรื่องเป็นตัวตั้ง กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ แล้วจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ซึ่งเรียก

การเรียนรู้แบบนี้ว่า “การเรียนรู้แบบบูรณาการ” ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุดารัตน์ ยอดมงคล (2560) ที่พบว่า ในสังคมการเรียนรู้ (Learning Based Socially) หรือในยุคปฏิรูปการเรียนรู้เน้นการสอนแบบบูรณาการเป็นการผสมผสาน ประสบการณ์เรียนรู้ต่าง ๆ ที่นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและทางการสอนจะช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักนำความรู้ไปผสมผสานกัน ฝึกให้รู้จักใช้เหตุผลและเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

การเรียนรู้แบบ Big 5 Learning เป็นแนวทางการเรียนรู้แบบ 5 ขั้นตอน มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ ได้ด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่มุ่งพัฒนาให้นักเรียนเกิดศักยภาพทางด้านการคิดวิเคราะห์ ซึ่งตรงตาม วัตถุประสงค์ของกระทรวงศึกษาธิการ (2555) ที่ว่าการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะและศักยภาพความเป็นสากล คือบุคคลที่มีคุณภาพ มีทักษะในการค้นคว้า แสวงหาความรู้ และมีความรู้พื้นฐานที่จำเป็น สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์ สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะชีวิต ร่วมมือในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี จะต้องมีการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม และสอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น โดยมีกระบวนการสำคัญในการจัดการเรียนรู้ที่เรียกว่า “Big 5 Learning” ผลการศึกษาของ สุภาณี เล็งศรี (2561) ที่พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มี คุณภาพ มีทักษะในการค้นคว้าแสวงหาความรู้และมีความรู้พื้นฐานที่จำเป็น สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์ สามารถ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีทักษะชีวิตร่วมมือในการทำงานกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี เน้นฝึกฝนให้ผู้เรียนตั้งคำถาม เพื่อสร้างความรู้สึกรู้สึกอยากเรียน เห็นคุณค่าความสำคัญและประโยชน์ของสิ่งที่เรียน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจและทำการศึกษางานวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดวิเคราะห์ ภาษาไทยสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติโดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 Learning เพื่อเป็นแนวทาง ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้กับนักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติอันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ของการเรียนรู้ภาษาไทยได้มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างการใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 Learning
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการ
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบ Big 5 Learning
4. ทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยระหว่างการใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 Learning
5. ทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการ
6. ทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบ Big 5 Learning

สมมติฐาน

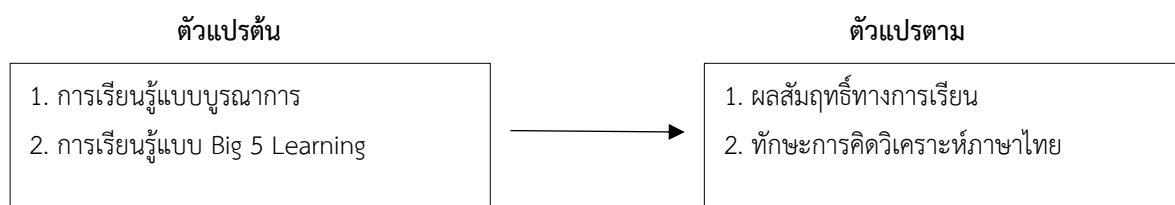
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 Learning มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกัน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบ Big 5 Learning หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. การนำทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยไปใช้ในการเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 Learning มีทักษะ การคิดวิเคราะห์แตกต่างกัน
5. การนำทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยไปใช้ในการเรียนรู้แบบบูรณาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
6. การนำทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยไปใช้ในการเรียนรู้แบบ Big 5 Learning หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนโรงเรียนนานาชาติในเครือ ISAT เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียนที่มีสัญชาติไทยในระดับชั้นเกรด 8 จำนวน 169 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนโรงเรียนนานาชาติที่มีสัญชาติไทยในระดับชั้นเกรด 8 จำนวน 2 กลุ่มรวม 20 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียน Wells International School เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาโดยการสุ่มกลุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) และสุ่มอีกครั้งโดยการจับสลากเพื่อกำหนดรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ กลุ่มทดลองที่ 1 นักเรียนไทย ชั้นเกรด 8A จำนวน 10 คน ใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการ และกลุ่มทดลองที่ 2 นักเรียนไทย ชั้นเกรด 8B จำนวน 10 คน ใช้การเรียนรู้แบบ Big 5 Learning
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ระหว่างเดือนสิงหาคม – กันยายน ของปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 ชั่วโมง
4. ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นเนื้อหาในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง กลอนบทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนทก มีขอบเขตเนื้อหาประกอบไปด้วย (1) ลักษณะคำประพันธ์ และฉันทลักษณ์บทร้อยกรอง (2) การอ่านเว้นวรรคตอนบทร้อยกรอง การอ่านตีความ และจับใจความเรื่อง (3) วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวิถีชีวิตสังคมไทย (4) การใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ตามกลวิธีการแต่งวรรณกรรมประเภทวรรณคดีไทย และ (5) การใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ในการนำเสนอข้อคิดเห็น ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง และนำข้อคิดที่ได้ไปใช้ประโยชน์กับตนเองและชุมชนได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สนใจศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยสำหรับนักเรียนในโรงเรียนนานาชาติโดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 Learning

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง กลอนบทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนทก จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 10 ชั่วโมง
2. แผนการเรียนรู้แบบ Big 5 Learning เรื่อง กลอนบทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนทก จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 10 ชั่วโมง
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง กลอนบทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนทก แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 30 ข้อ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียน
4. แบบทดสอบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทย เรื่อง กลอนบทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนทก แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 30 ข้อ เพื่อวัดทักษะการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ขั้นตอนการสร้างแผนการเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 Learning

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทย สำหรับโรงเรียนนานาชาติ

1.2 คัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับความสามารถในระดับชั้นของนักเรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และจัดทำแผนการเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 Learning

1.3 นำแผนการเรียนรู้แบบบูรณาการให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่าง 0.60–1.00 โดยเฉลี่ยได้ค่า IOC เท่ากับ 0.97

1.4 นำแผนการเรียนรู้แบบ Big 5 Learning ให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่าง 0.60–1.00 IOC โดยเฉลี่ยได้ค่า IOC เท่ากับ 0.98

2. ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทย

2.1 ศึกษาสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น จุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาไทย และเอกสารเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล วิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทย เป็นปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องและเหมาะสม โดยเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60–1.00 เก็บไว้ และนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 24 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ ได้ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.38–0.79 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.25–0.75 และได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78 จากนั้นคัดเลือกข้อสอบให้เหลือ 30 ข้อ โดยเลือกข้อที่เรียงลำดับอำนาจจำแนกสูงนำไปใช้จริง

2.3 นำแบบทดสอบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องและเหมาะสม โดยเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60–1.00 เก็บไว้ และนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 24 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ ได้ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.33–0.75 ค่าอำนาจจำแนกที่ 0.27–0.78 และได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75 จากนั้นคัดเลือกข้อสอบให้เหลือ 30 ข้อ โดยเลือกข้อที่เรียงลำดับอำนาจจำแนกสูงนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการเลือกแบบใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม 2 ห้องเรียน คือนักเรียนเกรด 8A และเกรด 8B ของโรงเรียน Wells International School (Onnut Campus) ที่กำลังเรียนวิชาภาษาไทย ในภาคเรียนที่ 1 ปี 2562

2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3. ผู้วิจัยแนะนำขั้นตอนและแจ้งจุดประสงค์ เพื่อสร้างความเข้าใจให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง และดำเนินการสอนเป็นไปตามแผนการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เนื้อหาเดียวกัน ใช้เวลาในการเรียนรู้เท่ากัน แต่ใช้วิธีการเรียนรู้แตกต่างกันดังนี้

กลุ่มทดลองที่ 1 นักเรียนไทยเกรด 8A ได้รับการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการ

กลุ่มทดลองที่ 2 นักเรียนไทยเกรด 8B ได้รับการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้ Big 5 Learning

4. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ตามแผนการเรียนรู้ที่วางไว้

5. เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ตามกำหนดจึงทำการทดสอบหลังเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทย จากนั้นตรวจให้คะแนนแบบทดสอบและนำผลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล

การศึกษางานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 Learning โดยใช้สถิติ t – test Independent sample พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนรู้แบบบูรณาการของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 กับการเรียนรู้แบบ Big 5 Learning ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนรู้แบบบูรณาการและการเรียนรู้แบบ Big 5 Learning

กลุ่มตัวอย่าง	N	K	$\bar{X}$	S.D.	t	sig
กลุ่มทดลองที่ 1	10	30	21.60	5.70	-.75	.313
กลุ่มทดลองที่ 2	10	30	23.20	3.61		

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้สถิติ t – test dependent sample พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการเรียนรู้แบบบูรณาการ

ผลการทดสอบ	N	K	$\bar{X}$	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน	10	30	12.40	4.33	6.24	.000
หลังเรียน	10	30	21.60	5.70		

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบ Big 5 Learning โดยใช้สถิติ t – test dependent sample พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบ Big 5 Learning มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการเรียนรู้แบบ Big 5 Learning

ผลการทดสอบ	N	K	$\bar{X}$	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน	10	30	11.90	3.70	7.58	.000
หลังเรียน	10	30	23.20	3.61		

4. การเปรียบเทียบการนำทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยไปใช้ในการเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 Learning โดยใช้สถิติ t – test Independent sample พบว่านักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยหลังได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 กับการเรียนรู้แบบ Big 5 Learning ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลเปรียบเทียบการนำทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยไปใช้ในการเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 Learning

กลุ่มตัวอย่าง	N	K	$\bar{X}$	S.D.	t	sig
กลุ่มทดลองที่ 1	10	30	19.90	4.23	-1.01	.757
กลุ่มทดลองที่ 2	10	30	21.80	4.21		

5. การเปรียบเทียบการนำทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยไปใช้ในการเรียนรู้แบบบูรณาการก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t – test dependent sample พบว่า นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการนำทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยไปใช้ในการเรียนรู้แบบบูรณาการก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการทดสอบ	N	K	$\bar{X}$	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน	10	30	10.40	2.88	11.22	.000
หลังเรียน	10	30	19.90	4.23		

6. การเปรียบเทียบการนำทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยไปใช้ในการเรียนรู้แบบ Big 5 Learning ก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้สถิติ t – test dependent sample พบว่า นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบการนำทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยไปใช้ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบ Big 5 Learning

ผลการทดสอบ	N	K	$\bar{X}$	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน	10	30	11.10	2.69	8.02	.000
หลังเรียน	10	30	21.80	4.21		

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทย สำหรับนักเรียน โรงเรียนนานาชาติ โดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 Learning สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 learning มีผลสัมฤทธิ์ แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จากการศึกษาสรุปได้ดังนี้ การเรียนรู้แบบบูรณาการ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสาน หลากหลายวิชา เนื้อหาที่เรียนในวิชาหนึ่งสามารถช่วยเสริมความเข้าใจในอีกวิชา ทำให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้อย่างลึกซึ้งที่คงทน ทำให้นักเรียนเกิดองค์ความรู้ใหม่ สามารถปรับตัวและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ด้วยตนเอง โดยสำนักงาน โครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (2540) ได้กล่าวว่า การบูรณาการระหว่างวิชาเป็นการรวมศาสตร์ตั้งแต่สองสาขาขึ้นไปภายใต้ หัวเรื่องเดียวกัน เป็นการเรียนรู้โดยใช้ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในศาสตร์หรือความรู้ในวิชาต่าง ๆ มากกว่า 1 วิชา เพื่อแก้ปัญหาหรือแสวงหาความรู้ความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การเชื่อมโยงความรู้และทักษะวิชาต่าง ๆ จะช่วยให้นักเรียน เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง ไม่ใช่เพียงผิวเผินและมีลักษณะใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการงานวิจัยของ อุษาสระสันเทียะ (2561:57) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง เปิดประตูสู่อาเซียน ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์

ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับพอใจมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.68) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปารมี เกตุวงษ์ (2561:155) ที่ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้วยวิธีการสืบเสาะหาความรู้กับวิธีใช้สถานการณ์จำลอง เรื่องแรงดันที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำเหมือดแก้ว อำเภอเวียงชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียนโดยวิธีการสอนแบบบูรณาการสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเรียนรู้แบบ Big 5 Learning เป็นการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะชีวิต โดยเน้นให้นักเรียนเกิดความสนใจใคร่รู้ด้วยตนเอง เรียนรู้การร่วมมือ การค้นคว้า และพัฒนาความสามารถทางด้านต่าง ๆ โดยครูจะเป็นผู้ออกแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียน โดย วิจารณ์ พานิช (2555:15-16) กล่าวว่า การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องก้าวข้ามสาระวิชาไปสู่การเรียนรู้ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยให้นักเรียนเรียนรู้จากการลงมือทำ แล้วการเรียนรู้ก็จะเกิดจากภายในใจและสมองของตนเอง ดังนั้น การเรียนรู้ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าของศิษย์ โดยครูช่วยแนะนำ และช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าการเรียนรู้ของตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มัสยา อิตินานันท์ (2562:71) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น ร่วมกับการใช้ข้อมูลท้องถิ่นและงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน เรื่องชีวิตพืชพื้นถิ่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้นสูงกว่าก่อนใช้ และหลังใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้นสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (ร้อยละ 70) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดการเรียนรู้เป็นการนำเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกันกับวิชาที่เรียน จึงเป็นการเชื่อมโยงความรู้ของแต่ละศาสตร์วิชาเพื่อให้ง่ายต่อการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการเชื่อมโยงกันเป็นลำดับขั้นทำให้เกิดการเพิ่มพูนความรู้และได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพ ดังคำกล่าวของ ภิญญะ วงษ์ทอง (2562:94) ที่ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ STEAM Education ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีผลคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนร้อยละ 38.05 (SD=4.85) และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนร้อยละ 74.92 (SD=4.71) มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .60 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60 คิดเป็นร้อยละ 84.37 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จาริพร ผลมูล (2558:1) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการแบบ STEAM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษา ชุมชนวังตะกอก จังหวัดชุมพร พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 65) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ระดับดี (เฉลี่ย 3.51) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีหน่วยการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ 81.65/78.33 ตามเกณฑ์ 80/80

3. จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้การเรียนรู้แบบ Big 5 learning หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจาก การเรียนรู้แบบ Big 5 Learning เป็นการเรียนรู้ที่พัฒนาผู้เรียนให้เกิดกระบวนการเชื่อมโยงกับทักษะในด้านต่าง ๆ ภายใต้การค้นคว้าแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โดยมีผู้เรียนเป็นผู้กระทำและสร้างความรู้ในการเรียนรู้ของตน ซึ่ง ญัฐศิษฐ์ ศรีสมบุญ (2560:46) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น (5 STEPS) ร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กระบุงสายไหลประทีป 1,000 ดวง จังหวัดตาก พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น (5 STEPS) ร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยรวมเฉลี่ย 4.32 ซึ่งหมายถึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

4. จากการนำทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยไปใช้ในการเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 Learning มีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปได้ดังนี้ การเรียนรู้แบบบูรณาการ ตามหลักการของ Lardizabal (1970:148-149) ได้สรุปไว้ว่า ควรทำความเข้าใจในการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยให้นักเรียนมีความสำคัญมากกว่าเนื้อหา เน้นการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งการเรียนรู้แบบบูรณาการใช้ระยะเวลาในการทำกิจกรรมไม่ควรเป็นกิจกรรมแบบสั้น ๆ ที่เสร็จภายในเวลาเรียนเพียงครั้งเดียว ดังนั้น กิจกรรมควรเน้นถึงความสนใจของนักเรียนเป็นหลัก และใช้กิจกรรมแบบกลุ่ม มีการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน ที่สำคัญต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนด้วย และกิจกรรมการเรียนรู้ควรจะเป็นปัญหาในชีวิตจริง เพื่อทำให้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ที่เป็นระบบระเบียบและเป็นกระบวนการมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เครือวัลย์ มาลาศรี (2561:127-128) ที่ศึกษาทักษะการคิดวิเคราะห์ การสังเกต การบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อคำนวณค่าความคงทน พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักศึกษาทุกคนมีทักษะความสามารถในการคิดวิเคราะห์เพิ่มมากขึ้น อาจเป็นเพราะกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนได้พัฒนากระบวนการคิดและทักษะหลายด้านให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเต็มตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

การเรียนรู้แบบ Big 5 Learning เป็นรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น เป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นกระบวนการเรียนรู้ตามความสนใจ ความชอบ และความถนัดของแต่ละบุคคล ซึ่งเหมาะสมและสอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนในยุคปัจจุบัน โดยครูเป็นผู้จัดกิจกรรมและให้คำแนะนำเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายในการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพที่เป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิษณุะ กันธิยะ (2559:137) ที่ศึกษาการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น วิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น มีทักษะการคิดวิเคราะห์หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ในภาพรวมในระดับดี และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น อยู่ในระดับมาก โดยความพึงพอใจอันดับแรกเท่ากัน 3 รายการ คือ นักเรียนสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองได้ นักเรียนสามารถตัดสินใจโดยใช้เหตุผล และนักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.57 รองลงมาได้ค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้าตอบในการแสดงความคิดเห็นได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 และอันดับสุดท้าย คือ กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35

5. จากการนำทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยไปใช้ในการเรียนรู้แบบบูรณาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก การศึกษาการเรียนรู้แบบบูรณาการนั้นมีส่วนก่อให้เกิดการจัดระบบกระบวนการคิดในการเรียนรู้เป็นหมวดหมู่ แยกองค์ประกอบย่อยและดึงความรู้ในส่วนที่เกี่ยวข้องนำมาบูรณาการเข้าด้วยกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุติพร อัสวโสรธร (2556:81) ที่ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า การประเมินผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิสรา อริยะเดช (2561:198) ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้บูรณาการหลักไตรสิกขา เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่องอาหาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนหลังเรียน ($\bar{x}$ = 7.82, S.D. = 0.76) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x}$ = 4.39, S.D. = 0.82)

6. จากการนำทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยไปใช้ในการเรียนรู้แบบ Big 5 Learning หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก การเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน ผู้เรียนทุกคนต้องให้อิสระตนเองในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ตลอดชีวิตเพื่อเป็นการเสริมสร้างกระบวนการและทักษะด้านต่าง ๆ รวมถึงทักษะการคิดวิเคราะห์ที่มีเหตุผลและสอดคล้องกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบ Big 5 Learning ของ กนกวรรณ ขอบทอง (2559:1) ที่ศึกษาการศึกษาความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น (Big 5 Learning) ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่าความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น (Big 5 Learning) ร้อยละ 82.76 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 78.13 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. การเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 Learning มีกระบวนการเรียนรู้ที่คล้ายคลึงกัน แต่ที่แตกต่างกัน คือ การเรียนรู้แบบบูรณาการนั้นเป็นการรวมศาสตร์วิชาต่าง ๆ เข้ามาจัดการเรียนรู้ร่วมกับวิชาที่เรียน โดยครูเป็นผู้เชื่อมโยงความรู้และนำการบูรณาการนั้นมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างความสนุกสนานและสร้างสรรค์ให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน ส่วนการเรียนรู้แบบ Big 5 Learning เป็นการจัดการเรียนรู้โดยครูเป็นผู้แนะแนวทาง บอกจุดมุ่งหมาย และขั้นตอนให้นักเรียนเป็นผู้ทำการค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเอง นักเรียนจะเป็นผู้นำข้อมูลและความรู้จากสาขาวิชาต่าง ๆ มาแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ซึ่งกันและกัน โดยมีครูคอยให้คำแนะนำและกระตุ้นในการทำกิจกรรม ดังนั้น เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในการจัดการเรียนรู้ ครูจึงควรมีการวางแผน มีจุดมุ่งหมาย และมีขั้นตอนในการสร้างกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จากการวิจัย ผู้วิจัยเห็นว่ากระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการและแบบ Big 5 Learning สามารถนำมาจัดการเรียนรู้ร่วมกันได้ ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้และบูรณาการความรู้ได้ด้วยตนเองจากการตั้งคำถาม หาข้อมูล นำเสนอ สรุป และนำไปเป็นประโยชน์ พร้อมทั้งแก้ปัญหาจากการทำงานร่วมกันได้ โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะหรือเสนอกิจกรรมจากศาสตร์วิชาอื่นเข้ามาสร้างสรรค์ชิ้นงาน ผลงาน นำไปใช้ประโยชน์ได้จริงและมีประสิทธิภาพ

3. การเรียนรู้แบบบูรณาการและ Big 5 Learning ควรจะเน้นการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน ดังนั้น จึงเป็นการฝึกลงมือปฏิบัติการทำงานร่วมกับผู้อื่น เรียนรู้การเข้าสังคม การสื่อสารระหว่างกัน และการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในกลุ่ม ซึ่งเป็นการเรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสังคมได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำรูปแบบการเรียนรู้ในการวิจัยนี้ไปวิจัยกับกลุ่มผู้เรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ระดับ Primary และ High school

2. ควรนำรูปแบบงานวิจัยนี้ไปใช้ในเนื้อหาการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนมากขึ้น

3. ควรมีการศึกษาและวิจัยการเรียนรู้ในรูปแบบอื่น ๆ เพิ่มเติมเพื่อจัดกิจกรรมในการเรียนรู้ของผู้เรียนให้น่าสนใจยิ่งขึ้น เช่น การเรียนรู้ 7 ขั้น (7E), การเรียนรู้แบบ PLB หรือ Active Learning เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ ขอบทอง. (2559). การศึกษาความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น (Big 5 Learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 10 (4). 1-5
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). แนวการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนมาตรฐานสากล (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- กรณ์พงศ์ พัฒนปกรณ์พงษ์. (2562). แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทย : การประเมินตามสภาพจริง. วารสาร การวัดผลการศึกษา สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 34 (95). 29-38
- เครือวัลย์ มาลาศรี. (2561). ทักษะการคิดวิเคราะห์ การสังเกต การบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ Critical Thinking Observation Skill to Integrate in The Learning Management. วารสารสถาบันวิจัยพัฒนธรรม. 5 (2). 119-130
- จารีพร ผลมูล. (2558). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการแบบ STEAM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 : กรณีศึกษา ชุมชนวังตะกอก จังหวัดชุมพร. วารสารงานวิจัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับบัณฑิตศึกษา) สาขา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 3 (2). 1-15
- จุติพร อัครโสวรรณ. (2556). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดคอน สตักติวิสต์ เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วารสาร มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์. 5 (3). 81-95
- ชนิสรา อริยะเดชซ์. (2561). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้บูรณาการหลักไตรสิกขา เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่องอาหารสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด. 7 (2). 188 - 203
- ธมลวรรณ นวลโย. (2562). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1. วารสารการวัดผลการศึกษา สำนักทดสอบทาง การศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 36 (100). 160-173
- ปารมี เกตุวงษ์. (2561). ผลการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้วยวิธีการสืบเสาะหาความรู้กับวิธีใช้สถานการณ์จำลอง เรื่อง แรงดันที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำเหมือดแก้วบ่าเพ็ญวิทยา จังหวัดกาฬสินธุ์. วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ. 11 (2). 155-170
- พันทิพา เย็นญา. (2562). ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีต่อการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6. วารสารการวัดผลการศึกษา สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 36 (99). 28-40
- พิชญะ กันธิยะ. (2559). การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น วิชาวิทยาศาสตร์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วารสารบัณฑิตวิจัย. 7 (2). 137-152
- ภิญโญ วงษ์ทอง. (2562). ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้บูรณาการ STEAM Education ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความพึงใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารหน่วยวิจัย วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้. 10 (1). 94-112
- มัสยา อิตินานันท์. (2562). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น ร่วมกับการใช้ข้อมูลท้องถิ่น และงานสวน พฤษภศาสตร์โรงเรียน เรื่องชีวิตพืชพื้นถิ่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนโรงเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารราชพฤกษ์. 17 (3). 63-74
- ยุวธิดา คำปวน. (2560). การบูรณาการ: เส้นทางแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. วารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา. 8 (1). 25-38

- ณัฐศิษฐ์ ศรีสมบูรณ์. (2560). การจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น (5 STEPS) ร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กระทงสายไหลประทีป 1,000 ดวง จังหวัดตาก. วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษาและสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. 7 (1). 45-54
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21 (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสดศรี - สฤษดิ์วงศ์.
- สุดารัตน์ ยอดมงคล. (2560). รูปแบบการจัดการเรียนรู้บูรณาการแบบองค์รวมเพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ วิชา สังคมศึกษาระดับประถมศึกษา. วารสารเทคโนโลยีภาคใต้ วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้. 10 (2). 19-25
- สุภาณี เส็งศรี. (2561). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยกระบวนการเรียนรู้ QSCCS ร่วมกับการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ ในชุมชน เพื่อส่งเสริมความสามารถการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยนเรศวร. 20 (4). 253-265
- สำนักงานโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ กระทรวงศึกษาธิการ (2540). รวมบทความ บทเรียน: นวัตกรรมจากโครงการ: โครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน 2540.
- อุษา สระสันเทียะ. (2561). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง เปิดประตูสู่อาเซียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. วารสารงานวิจัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับบัณฑิตศึกษา) สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 6 (10). 57-64
- John Dewey. (1969). philosophy, Education, and Reflective Thinking. In Thomas O. Buford Toward a Philosophy of Education. pp 180-183
- Lardizabal, S.A., et al. (1970). Methods and Principles of Teaching. Quezon City: Alemar-Phoenix.